

R5227

Evidences of the Anointing of the holy spirit

பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டதற்கான ரூபகாரங்கள்

“கிறிஸ்துவானவர் மகிமையின் நம்பிக்கையாக உங்களுக்குள் இருக்கிறார்.” - கொலோசெயர் 1:27

சபையானது கிறிஸ்துவின் சார்த்தின் அங்கம் என்ற எண்ணத்தை கொடுத்து, வேத வாக்கியங்கள் அடிக்கடி சபை “கிறிஸ்துவுக்குள்” இருக்கிறதாக பேசுகின்றன. (ரோமர் 12:4,5; 1கொரிந்தியர் 12:12, -27; 2கொரிந்தியர் 5:17) நமது கர்த்தரே இதே கருத்தில் நமது கர்த்தர் திராட்சை செடி, நாம் அதன் கொடிகள் என்று உருவகமாக பயன்படுத்தினார். அவர் தம்மை திராட்சை செடியாகவும் சபையை கொடிகளாகவும், அதிலிருந்து சத்தை எடுத்துக்கொள்வதாகவும் பேசினார். (யோவான் 15 : 1,2) எனினும் அப்போஸ்தலர் வார்த்தைகளினால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற, “கிறிஸ்துவானவர் மகிமையின் நம்பிக்கையாக உங்களுக்குள் இருக்கிறார்” என்றவசனம் இந்தகருத்தில் அல்ல.

கிறிஸ்து என்ற வார்த்தை அபிஷேகம் பண்ணப்படுதலைக் குறிக்கிறது. ராஜாக்கள் ஆசாரிய அங்கங்கள் அனைவரும் அபிஷேகம் பண்ணப்படுவார்கள் - தனித்தனியாக அல்ல மொத்தமாக. யூத யுகத்தில் இஸ்ரவேலின் ராஜாக்களும், ஆசாரியர்களும் பதவியில் அமர்த்தப்படுதலின் மூலம் இது சித்தரிக்கப்பட்டது. யூத பிரமாணத்தின்படி ஒவ்வொரு ராஜாவும் ஒவ்வொரு ஆசாரியனும் அபிஷேகம் பண்ணப்பட வேண்டும், இல்லையென்றால் ஊழியம் செய்ய முடியாது. இந்த அபிஷேக சபங்கில் பயன்படுத்தப்படுகிற எண்ணெய் ஒரு விசேஷித்த விதமானது. இது வேறு எந்த காரியத்துக்கும் பயன்படுத்தப்பட கூடாது. (யாத்திராகமம் 30 : 22-33)

நமது ஆண்டவரும் அவரது விசித்திரமான சார்த்தின் அங்கங்களும் பெறுகிற அபிஷேகம் அகில உலகத்திலுமிருந்தும் வித்தியாசமானது. இது பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம், இது பல்வேறு வகையில் பரிசுத்தத்தின் ஆவி என்றும், சத்திய ஆவி என்றும் தேவ ஆவி என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இது சத்தியமல்ல, ஆனால் சத்திய ஆவி. வசனத்தோடு அது நிலைத்திருந்தாலும், அது தேவனுடைய வசனம் அல்ல. அது பரிசுத்தத்தோடு முழு இசைவாக இருந்தாலும் அது பரிசுத்தம் அல்ல. அது ஆவி, மனச்சாப்பு, அது தெளிந்த புத்தியோடும், பரிசுத்தத்தோடும், சத்தியத்தோடும் தேவனுடைய வசனத்தோடும் தொடர்புடையது.

இஸ்ரவேலில் ராஜாக்களும் ஆசாரியர்களும், அபிஷேகம் பண்ணப்படுதல், அவர்கள் அந்த பதவிக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதற்கான தெய்வீக அங்கீகாரமாக இருந்தது. அது போலவே நமது கர்த்தராகிய இயேசுவோடும் இருந்தது. பரிசுத்த பேதுரு கூறுவதாக: “நசரேயனாகிய இயேசுவை தேவன் பரிசுத்த ஆவியினாலும் வல்லமையினாலும் அபிஷேகம் பண்ணினார்.” (அப்போஸ்தலர் 10 : 38) நமது கர்த்தர் ஒரு மிகவும் உயர்ந்த ஸ்தானத்திற்கென்று தனியாக பிரித்து வைக்கப்பட்டிருந்தார். தெய்வீக ஏற்பாட்டிற்கு இசைவாக, அவர் மாபெரும் உண்மையான ராஜாவாகவும், “மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி” ஆசாரியராகவும் இருக்கப்போகிறார்.

சுவிசேடி யுகத்தில் கிறிஸ்துவின் சார்த்தின் அங்கங்களாக இருக்கப்போகிறவர்களை தேவன் தனியாக பிரித்து வைக்கிறார். இவர்கள் தேவனுக்கு ராஜாவாகவும் ஆசாரியராகவும், இராஜாக்கள் ஆசாரியராக இருக்கும்படி அழைக்கப்படுகிறார்கள். இதன் விளைவாக கிறிஸ்துவின் தலைமையின் கீழாக ஒருவர் இந்த சார்த்துக்குள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் போது, அவர் பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்துக்கு கீழாக வருகிறார். இந்த அபிஷேகம் பிதாவானவரிடமிருந்து வருகிறது. அவர் மட்டுமே இந்த அங்கீகாரத்தை கொடுக்க முடியும். அது குமாரனிடமிருந்து அவர் மூலமாக மட்டுமே நம் பிதாவானவரிடமிருந்து வரக்கூடும்.

இது யூத பிரதான ஆசாரியனின் அர்ப்பணத்தினால் நன்றாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது கர்த்தரின் அர்ப்பண சமயத்தில் அவரது அபிஷேகம் ஆரோனின் தலையில் பரிசுத்த எண்ணெயை ஊற்றப்பட்டதின் மூலம் அடையாளப்படுத்தப்பட்டது. எண்ணெயானது ஆரோனின் ஆடையில் இறங்கியது. இப்படியாக இது கிறிஸ்துவின் சார்த்தாகிய சபையின் அபிஷேகத்தை அடையாளப்படுத்தியது. சபைக்காக இந்த பரிசுத்த ஆவி இறங்குதல் பெந்தெகோஸ்தே நாளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

அபிஷேகத்திற்கும் ஜெனிப்பித்தலுக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசம்

பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்படுதல் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பித்தலுக்கு சற்று வித்தியாசமானது. யோர்தானில் இயேசுவின் மேல் வந்த பரிசுத்த ஆவி, தேவனுடைய வல்லமையினால் ஜெனிப்பித்தல் மற்றும் அபிஷேகம் பண்ணப்படுதல் ஆகிய இரண்டையும் குறித்தது. நமது கர்த்தர் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட அந்த கணமே அவர் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டார்.

பெந்தெகோஸ்தே நாளில் சபைக்கும் அப்படியே இருந்தது. அவர்கள் தேவனுடைய ஏற்றுக் கொள்ளுதலுக்காக காத்திருந்தார்கள். நம்முடைய கர்த்தர், அவர்களுடைய பலிகள் ஏற்புடையதாக இருக்கும்படி அவர்களது பரிசாரியாக, தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் தோன்றியிருந்தார். பரிசுத்த ஆவியை கொடுத்ததின் மூலம் அவர்களது ஏற்றுக்கொள்ளுதலை பிதாவானவர் அங்கீகரித்த பொழுது, அக்கீனி மயமான நாவுகள் போல பிரிந்திருக்கும் நாவுகள் அவர்களுக்கு காணப்பட்டு, “அவர்கள் ஒவ்வொருவர் மேலும் அமர்ந்த பொழுது” அந்த அங்கீகாரம் அவர்களது ஜெனிப்பித்தல் மற்றும் அபிஷேகம் ஆகிய இரண்டுமாக இருந்தது. (அப்போஸ்தலர் 2 : 3) ஜெனிப்பித்தல் தனிப்பட்டவர்களின் காரியமாகவும் அபிஷேகம் ஒட்டுமொத்தமானதாகவும் குறிக்கிறது. நாம் தனித்தனியாக ஜெனிப்பிக்கப்பட்டோம். ஆனால் மொத்தமாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டோம்.

ஜெனிப்பித்தலையும், அபிஷேகம் பண்ணுதலையும் இரண்டு வெவ்வேறு முன்னேறும் படிகளாக நாம் கருதினால், ஜெனிப்பித்தல் முதலாவது நடப்பதாகவும், பிறகு அந்த ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட ஒருவர் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டதாகவும் அதாவது தேவனுடைய சூத்திரராக அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகவும் நாம் சொல்லக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இது ஒன்றைக் காட்டிலும் இன்னொன்றிற்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதாக நினைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இவைகள் இரண்டும் வெவ்வேறு

கோணங்களில் குறிப்பிடப்படுகிற இரு படங்களாக காணப்படுகின்றன. நாம் தனித்தனியாக அபிஷேகம் பண்ணப்படவில்லை, நாம் மொத்தமாக ஜெனிப்பிக்கப்படவில்லை.

தேவனியமிருந்து நாம் பெற்ற இந்த ஆவி நம்மில் நிலைத்திருக்கிறது. ஆவியை இழக்கிறவர்கள் வெளிச்சத்தை இழக்கிறார்கள். மரண நிலைக்குள் போகிறார்கள். அப்போஸ்தலர் வலியுறுத்துகிறதாவது: “ஆவியை துக்கப்படுத்தாதீர்கள்.” நாம் கிறிஸ்துவின் சார்த்தில் இருப்பது நிறுத்தப்பட்டால் நாம் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டதும் முடிவடையும். நமது ஜெனிப்பித்தலின் ஆவியை நாம் இழந்தால் நாம் மரித்து போவோம். நமது ஜெனிப்பித்தல் நமது அனுபவத்தின் ஆரம்பத்தை குறிக்கிறது. உயிர்த்தெழுதல் அதன் நிறைவை குறிக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு ஆவியில் பிறக்கிறார்கள்.

அபிஷேக சித்திரத்தில் முழு சாரீரமும் அபிஷேகம் பண்ணப்படுகிறது. அந்த சடங்கு மறுபடியும் செய்யப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. சவிசேஷ யுகத்தில் ஆரம்பத்தில் ஒரு சாரீரம் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டது. அந்த சாரீரத்தில் அங்கங்களாகிற அனைவரும் அந்த ஒரே அபிஷேகத்திற்கு கீழாக வருகிறார்கள். இவர்கள் அனைவரும் அவரது உயிர்த்தெழுதலில், முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில், மேன்மையான உயிர்த்தெழுதலில் பங்குபெற்றவர்கள்.

அபிஷேகம் கிறிஸ்துவின் சீந்தையல்ல

நமது கர்த்தர் புதிய சபாவத்திற்கு மட்டும் ஜெனிப்பிக்கப்படாமல் பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டார். ஆனால் சாரீரத்தின் ஒவ்வொரு அங்கமும் அதே போல ஜெனிப்பிக்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில், “மாம்சமும், இரத்தமும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை சுதந்தரிக்காது.” நாம் இந்த அபிஷேகத்தை பெற்றோமானால் முதன்மையாக தலையானவரும் அவரது சாரீரமாகிய கிறிஸ்துவருக்கு தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிற அனைத்திற்கும் நாம் தகுதியானவர்களாக இருக்கிறோம். ஆடுகளின் மாபெரும் மேய்ப்பனை தேவன் முன்னறிந்தது போல இரட்சகராகிய அவரும் இந்த வகுப்பாரை முன்னறிந்திருந்தார்.

நமது கர்த்தர் உலகிற்கு வருவதற்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே, நமது கர்த்தரை தலையாகவும் சபையை சாரீரமாகவும் கொண்ட ஒரு அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட ஒரு கூட்டம் இருக்க வேண்டும் என்று பிதாவானவர் திட்டமிட்டிருந்தார். (எபேசியர் 1:3,4,22,23) கிறிஸ்து கூட்டத்தில் இயேசு முதல் இடத்தில் இருந்தார். அவரது ஆவியையும் அவரது சித்தத்தையும் உடையவர்களும், தேவனுடைய சித்தத்தை உண்மையுடன் மரண பரியந்தமும் செய்ய தங்களது ஜீவனை முழுமையாக அர்ப்பணம் செய்தவர்களும் அவரோடு இணைந்திருப்பார்கள்.

அர்ப்பணிப்பின் இந்த ஆவியை பெற்றிருக்கிறவர்களுக்காகவும், பலியில் தங்களை ஒப்புக் கொடுத்தவர்களுக்கும், நமது கர்த்தர் அவர்களுக்கு நன்மை செய்யும்படியாகவும் அவர்களது அபூரணங்களையும் கறைகளையும் மூடுவதற்கும் பிதாவானவருக்கு முன்பாக பரிசுத்த நிறுத்தம். நமது கர்த்தரின் வேலை அபிஷேகம் பண்ணுவதல்ல, ஆனால் நாம் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதை சாத்தியப்படுத்துவதாகும். இயேசு பிதாவின் ஆவியைப் பெற்று அதை பொழிந்தருளினார் என்று பரிசுத்த பேதுரு கூறுகிறார். (அப்போஸ்தலர் 2:33)

தேவனுடைய இந்த ஆவியை நாம் பெற்றிருக்கும் வரை நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்பதற்கு அது ஒரு ரூபகாரமாக இருக்கிறது. அதை நாம் பெற்றிருக்கும் வரை நாம் பிள்ளைகள் என்கிற உறவை பராமரிப்போம். (ரோமர் 8 : 9,14) நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளானால், அதன் விளைவாக, “நாம் தேவனுக்கு சுதந்தரராகவும் இயேசு கிறிஸ்துவருக்கு உடன் சுதந்தரராகவும்” இருக்கிறோம். “அழியாததும் மாசற்றதும் வாடாததுமாகிய, கடைசி காலத்தில் வெளிப்பட ஆயத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிற இரட்சிப்புக்கு ஏதுவாக விசுவாசத்தைக் கொண்டு தேவனுடைய பலத்தினாலே காக்கப்பட்டிருக்கிற உங்களுக்கு அந்த சுதந்தரம் பரலோகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.” (ரோமர் 8:17; 1பேதுரு 1:4,5)

தேவனுடைய ஆவியை பெற்றிருக்கிறவர்கள் உண்மையுள்ளவர்களாகக் காணப்பட்டால், மகிமையின் சுதந்தரராக இருந்து பரிசை பெறுவார்கள் என்பதற்கான ரூபகாரத்தை பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தை நமது வசனம் கூறுகிறது. ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அப்போஸ்தலர் யோவான் கூறினதாவது: “நீங்கள் அவராலே பெற்ற அபிஷேகம் உங்களில் நிலைத்திருக்கிறது. ஒருவரும் உங்களுக்கு போதிக்க வேண்டுவதில்லை.” (1 யோவான் 2:27) இந்த அபிஷேகத்தை பெற்றிருக்கிறவர்களுக்கு யாரும் போதிக்க வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் அதற்கான ரூபகாரத்தை, நிரூபணத்தை தங்கள் இதயங்களிலும் அனுபவங்களிலும் பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த ரூபகாரங்கள் வேறு யாரைக் காட்டிலும் அவர்களுக்கு மிகவும் வெளிப்படையாக இருக்கிறது.

ஒருவர் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறார் என்பதற்கான ரூபகாரங்களை நாம் தேவனுடைய வசனத்தினாலே போதனைகளை பெற்றிருக்கிறோம் என்பதிலேயேயன்றி புரிந்துகொள்ள முடியாது. சந்தேகத்திற்கு இடம்கொடாமல், வேத வாக்கியங்கள் பரிசுத்த ஆவியை பெற்றிருக்கிறதற்கான சாட்சியத்திற்கான ஒரு எல்லையை கொடுக்கிறது. பரிசுத்த ஆவி, நம்மில் உள்ள ஜெனிப்பித்தலின் சக்தி, கிறிஸ்துவின் சிந்தையை மென்மேலும் பெறும்படி நம்மை வழிநடத்துகிறது என்று அவைகள் நமக்கு கூறுகின்றன. நாம் கிறிஸ்துவின் சிந்தையினால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவரில்லை. ஆனால் பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறோம். பரிசுத்த ஆவியை பெற்றிருக்கிறவர்கள் தான், கிறிஸ்துவின் சிந்தையை அபிவிருத்தி செய்வதை கண்பார்கள்.

கிறிஸ்துவின் சீந்தையின் குணலட்சணங்கள்

கிறிஸ்துவின் சிந்தை என்பது பிதாவானவரின் சித்தத்தை செய்யக்கூடிய சித்தமாகும். நமது கர்த்தர் குழந்தையாக இருந்த போது, தம் தாயாரிடம் ஒரு சமயத்தில் கூறியதாவது: “நீங்கள் ஏன் என்னை தேடினீர்கள்? என் பிதாவுக்கடுத்தவைகளில் நான் இருக்க வேண்டியதென்று அறியீர்களா?” (லூக்கா 2:49) நாம் ஒரு பரம பிதாவை பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை அங்கீகரிக்கிறோம். அவரது சேவை மேன்மையான சாத்தியமான சேவையாக இருக்கிறது. அவருடையவர்களாக இருப்பவர்கள் இந்த ஆவியை பெற்றிருக்க வேண்டும். புது சிருஷ்டியின் வேலை பரத்துக்குரிய வேலையாக இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் அவர் மனுக்குலத்தின்மேல் வந்த தண்டனையிலிருந்து விடுதலை ஆணர் என்பதற்கும் புது சிருஷ்டியாக ஆணர் என்பதற்கும் நிரூபணம் இருக்காது.

நாம் தேவனுக்கும் சத்தியத்துக்கும் சகோதரர்களுக்கும் உண்மையாக இருக்கக்கூடிய ஆவியை பெற்றிருந்தால், நாம் கிறிஸ்துவின் சிந்தையை, மனச்சார்பை பெற்றிருக்கிறோம். நாம் மாம்சீக பலவீனத்தையும் உண்மையிலேயே பெற்றிருக்கிறோம். இவைகளுக்கு எதிராக போராடவும், மென்மேலும் நமது சிந்தையின் ஆவியில் மறுபுறமாகவும் நமது சிந்தை சகோதர உழியத்திலும் சத்தியத்திலும் மையப்படுத்தப்படவும் கூடிய நம்முடைய சலுகையாக இது இருக்கிறது.

இந்த தீசையில் நமது வைராக்கியம் குறைவுபட்டால், பிறகு முன்னேறுவதற்கு பதிலாக பின்னடைவதற்கான ஆபத்து இருக்கிறது என்பதை நாம் அறியலாம். கர்த்தரின் பிள்ளைகள் தங்கள் தந்தை ஆதி அன்பை இழந்து ஏறக்குறைய குளிர்ந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் கேள்விப்படுகிறோம். எப்பொழுது ஒருவர் தனது ஆதி அன்பை இழந்தார் என்பதை நமது நிலைப்பாட்டிலிருந்து நாம் அறியலாம். அவர்கள் தங்களுடைய சிந்தைகளை பூமிக்குரிய காரியங்களாகிய குடும்பம், வீடு, உலக சொத்துகள் முதலியவைகளுக்கு வழி நடத்துபட அனுமதித்திருக்கும் போது அப்படியாகும். இவைகளெல்லாம் பரலோக காரியங்களுக்கான போராட்டம். நாம் நமது சந்தோஷங்களை பூமிக்குரியவைகளிலிருந்து அல்ல, பரலோகத்துக்குரியவைகளிலிருந்தே தேடி வேண்டும். கிறிஸ்தவர்கள், முதன் முதலில் தேவனை அறியும் போது பெற்ற ஒரு ஆசீர்வாதமான அனுபவத்தை அவரை நெருங்கும் போது முன்னைப் போல உணரவில்லை என்று சொல்வதை நாம் அடிக்கடி காண்கிறோம். இந்த காரியத்தை நாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவர்கள் வியாபாரத்திற்கு சென்றிருப்பார்கள், அல்லது திருமணம் செய்திருப்பார்கள் அல்லது வேறு எதையாவது செய்திருப்பார்கள். அவை பரிசுத்த ஆவிக்கு எதிராக போராடியிருக்கும். அவைகளுக்கு எதிராக நாம் பேசவில்லை. ஆனால், “நீங்கள் இவைகளை அறிந்திருக்கிறபடியினால் இவைகளை செய்வீர்களானால் பாக்கியவான்களாயிருப்பீர்கள்.” இவைகள் நமக்கு சமாதானத்தை ஏற்படுத்தும் காரியங்கள்.

அபிஷேகத்திற்கான மற்ற ரூபகாரங்கள்

கிறிஸ்துவின் சிந்தையை நாம் பெற்றிருப்பதோடு கூட, நாம் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதற்கான மற்ற ரூபகாரங்களையும் நாம் பெற்றிருக்கிறோம். நமக்கு ஆவிக்குரிய உணவு தேவைப்படுகிறதை நாம் காண்கிறோம். நமது பசியை திருப்திப்படுத்த நமது பரலோக பிதாவானவர் தெய்வீக திட்டத்தைப் பற்றிய அறிவையும், நமது கர்த்தரைப் பற்றிய அறிவையும் நமக்கு கொடுத்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு புதிய காட்சியும் நமக்கு புது உத்வேகத்தை நமக்கு தருகிறது. சகோதரர்களில் சிலர் ஆவிக்குரிய பசியில் இருப்பதை நாம் காணும் போது நாம் பெற்றிருக்கிற ஆவிக்குரிய உணவுகளை அவர்களுக்கு கொடுக்காமல் எப்படி வைத்துக்கொள்ள முடியும்? ஒருவர் பூமிக்குரிய இரக்கத்தை பெற்றிருந்து அவைகளை விநியோகித்தால், அவரது குருடான கண்களை திறப்பதற்கான சலுகைகளை தேவன் அவருக்கு தருவார். மாம்சீகத்தின்படி குருடான கண்களை திறப்பது ஒரு ஆசீர்வாதமாக இருக்குமானால் ஆவிக்குரிய குருடான கண்களை திறப்பது எவ்வளவு பெரிய ஆசீர்வாதமாக இருக்கும்! சிலர் ஆவிக்குரிய காரியங்களை பார்ப்பதற்கு அவர்களது கண்களை திறக்கவும் முன்னரே திறக்கப்பட்டவர்கள் இன்னும் தெளிவாக பாக்கவும் உதவுகிற ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட சலுகைகளை நாம் பெற்றிருக்கிறோம்.

நாம் சத்தியத்தை நேசிப்போமானால் நாம் சத்தியத்திற்கு உழியம் செய்வோம். இந்த உழியம் உலக கண்டனத்தைத்தான் நமக்கு கொண்டு வரும். பூமிக்குரிய அனுமதி சீட்டை (Passport) கொண்டு வராது. நாம் அதை பணத்திற்காகவோ, சுய நலத்திற்காகவோ செய்வதாகவே உலகம் சொல்லும். ஏனெனில் உண்மையாக அர்ப்பணம் செய்யப்பட்ட தேவனுடைய பிள்ளைகளின் உண்மையான நோக்கத்தை அவர்கள் காணாமல் அவர்கள் நிச்சயமாக தவறு செய்வார்கள். இவைகளை நாம் பொறுமையோடு சகித்தால், அதன்மூலம் நாமே இயேசு கிறிஸ்துவின் உண்மையான போர் வீரர்கள் என்று ரூபகாரப்படுத்துகிறோம்.

பிதாவானவரின் சித்தத்திற்கு தம்மை அர்ப்பணித்ததால் நமது கர்த்தருக்கு அவமானம், நிந்தை வந்தால், நாமும் அதே போல நடத்தப்படுவதால் நாம் ஆச்சரியப்படக்கூடாது. குமாரர்களின் வீட்டின் எஜமானரை உலகமானது பெயல்செயல் என்று அழைக்குமானால், அவரது அடியார்களை தீமையான பெயரில் அவர்கள் அழைப்பது நிச்சயம். இவையனைத்தையும் நமது நியாயமான உழியத்தின் ஒரு பகுதியாக நாம் ஏற்றுக்கொள்ள விருப்பமுடையவர்களாயிருப்பதே, நாம் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதற்கு இன்னும் ஒரு ரூபகரமாக இருக்கிறது.

ஒரு வேளை கர்த்தருடைய ஜனங்கள் சில சகோதரர்களை சுலபமாக அன்பு செலுத்தக் கூடியவர்களாகவும், வேறு சிலரை சுலபமாக அன்பு செலுத்த முடியாதவர்களாகவும் காண்பார்கள். ஏனெனில் இவர்கள் அன்புக்குரியவர்களாக காணப்பட்டார்கள். எனினும் கர்த்தர் இந்த சகோதரர்களை ஏற்றுக்கொண்டு அன்பு செலுத்த முடியும் போது, நாமும் அதையே செய்து, அவர்களது இயற்கையான மனச்சார்பிலிருந்து அவர்கள் வெளியே வர உதவி செய்ய வேண்டும். இப்படியாக நாம் பணக்கார மற்றும் ஏழை, படித்த மற்றும் படிக்காத அனைத்து சகோதரர்களையும் சிநேகிக்கவும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போது அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் விருப்பத்தையும் நாம் அபிவிருத்தி செய்வோம்.

ஒருவர் பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறார் என்பதற்கான சான்றுகள்: ஆவிக்குரிய காரியங்களில் விருப்பம் அதிகரிப்பது; அறிவினும் பரலோக கிருபையிலும் வருவதற்கு பிறகு உதவுவது; உலக சிந்தையுடையவர்களிடமிருந்து துன்பப்படுதல்; கிறிஸ்துவின் சிந்தையில் வளருதல்; இது மற்றவர்களிடம் அன்பு, பெருந்தன்மை மற்றும் மன்னிப்பு ஆகியவற்றில் வளருதல் ஆகும். இது தேவனுக்குரிய பக்தியும் அவரது சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படிதலும் ஆகும். ஒருவர் சுய பரிசோதனையில் இந்த ரூபகாரங்களை எல்லாம் அவரிடம் இருப்பதாக காணப்பட்டால், தனது இருதயம் ஆவியின் சாட்சியத்தை பெற்றிருப்பதாக காணப்பட்டால் அவர் ஒரு தேவனுடைய பிள்ளை.

மகிமையின் நம்பிக்கை

“மகிமை” என்கிற வார்த்தை கனம், கண்ணியம் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. சில சமயம் பிரகாசம், ஒளிர்ந்தல் என்று பொருள்படுகிறது. பரலோக பிதாவானவர் யாரும் நெருங்க முடியாத மகிமையின் பிரகாசத்தைப் பெற்றிருப்பதாக வேதவாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. நமது கர்த்தராகிய இயேசு கனம், மகிமை மற்றும் உயர்ந்த ஸ்தானத்திற்குள்

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆதாமைப் பற்றி, அவர் “மகிமையினால் கனத்தினாலும் முடிசூட்டப்பட்டார்” என்றும், காட்டு மிருகங்களுக்கும் ஆகாயத்து பறவைகளுக்கும், சமுத்திரத்தின் மச்சங்களுக்கும் மேலாக வைக்கப்பட்டார் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (சங்கீதம் 8 : 5- 8; ஆதிபாகம் 1: 28) “மகிமை” என்ற வார்த்தை ஆதாம் அவரது சிருஷ்டிகரின் சாயலில் உண்டாக்கப்பட்டார் என்று குறிப்பதாக காணப்படுகிறது.

இந்த அதே கருத்துக்களை நமக்கு பொருத்தும் போது, நாம் இன்னும் மகிமையை பெறவில்லை என்று காண்கிறோம். நாம் பெற்றிருக்கும் ஆசீர்வாதங்கள் பரிசுத்த ஆவியை பெற்றிருக்கிறோம் மற்றும் தேவனுடைய குடும்பத்திற்குள் நாம் தத்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறதற்கான ரூபகாரமும் ஆகும். தேவன் உண்மையுள்ளவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிற மகிமையின் ஆரம்பத்தை, ஆவியின் அத்தாட்சியை மாத்திரம் பெற்றிருக்கிறோம். நாம் பரிசுத்த ஆவியை பெறுவது நம்மில் அபிஷேகம் பண்ணப்படுவதற்காகும். நாம் பரிசுத்த ஆவியை நம்மில் கிரியை செய்ய அனுமதித்தால், நாம் அதற்கு ஒத்துழைத்தால், முடிவு மகிமையாக இருக்கும்.

இப்படியாக நாம் பெற்றிருக்கிற அபிஷேகம், நம்மில் இருக்கிற கிறிஸ்துவின் ஆவி, நாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற மகிமையின் நம்பிக்கையாக அல்லது அடிப்படையாக இருக்கிறது. இந்த மகிமை நமது இரட்சகரைப் போல் இருப்பது. இது தேவதூதர்கள், துரைத்தனங்கள் மற்றும் வல்லமைகளுக்கும் மேலானது. இது கர்த்தருக்கு அடுத்தபடியாக உள்ள ஒரு மகிமையாகும். இந்த அபிஷேகம், நமக்குள் இருக்கிற இந்த கிறிஸ்துவின் ஆவி, வரக்கூடிய அனைத்திற்கும் அத்தாட்சி அல்லது நம்பிக்கை அல்லது அடிப்படை ஆகும். கிறிஸ்துவின் இந்த பரிசுத்த ஆவியை அவித்துப் போபதிரங்கள் என்கிற அப்போஸ்தலரின் அறிவுரையை கவனிக்க வேண்டும். மாறாக, நாம் அதை வளர்க்க வேண்டும், அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும், அதை கவனிக்க வேண்டும். தேவன் நமக்கு அருளியிருக்கிற உதவியை புறக்கணிப்பதின் மூலம் அது இறக்க அனுமதித்தால், பாவத்தை அனுமதிப்பதின் மூலம் அதை அவித்துப் போட்டால், நாம் அதன் மூலம் நாம் ஆசீர்வாதத்திற்கு தகுதியற்றவர்கள் என்பதையும் இரண்டாம் மரணத்திற்கே தகுதியுள்ளவர்கள் என்பதையும் விளங்கப்பண்ணுவோம்.